UTANMAZ ADAM

YAVUZ TARAN'DAN
7. VİTES

VAH VAHAP VAH

SONER GÜNDAY'DAN
SITKI SEDAT

BİROL BAYRAM'DAN
İKİ BAVULLU ADAM

TEKİN ARAL'DAN
DIGIL'CA
ŞEVKET YALAZ
SERHAT GÜRPINAR
ZAFER TEMOÇİN
SÜLEYMAN ARGUN
HALİL İNCESU

DIGIL

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

Fiyatı: 700 lira (KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 75
4 EKİM 1990

GÖL

LEVENT ÇANGA

DEVAMI 10 SAYFADA

BÜLENT MORGÖK • İBRAHİM SARI • KAYHAN ERKAN • VEDAT ÖZDEMİROĞLU • ERHAN BAŞKURT • ERKİN ERGİN

Dıgıl
YIL: 2 Sayı: 75
4 EKİM 1990 PERŞEMBE

Basıldığı Yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme Adresi: Sivritaş Sok. 11–2 Mecidiyeköy– İST.
Tel: 175 36 86

HÜRYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK: 12.350 TL. 6 AYLIK: 24.700 TL. 12 AYLIK: 49.400 TL. TEL: 550 25 04 - 6 HAT

UTANMAZ ADAM

OĞUZ ARAL

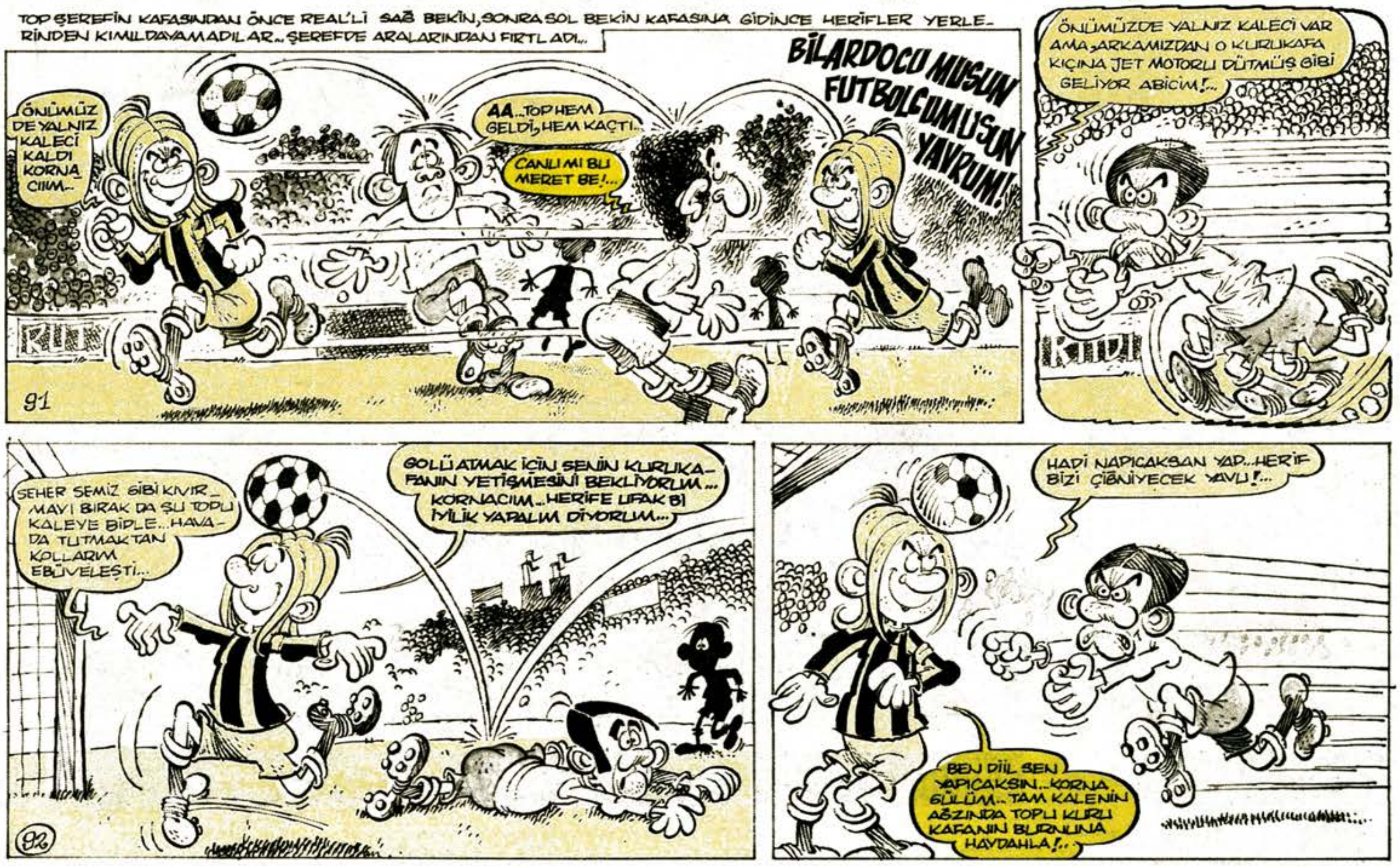

Tekin Aral Yazıyor

Dıgıl'ca

FRENKİSTAN (4)

Seyahatnamemizin geçtiğimiz haftaki bölümünde sizlere, Londra'daki "Sale" denilen sözümona ucuzluğu yazmış. Harrods mağazasında adamın birinin ceketini satılık zannedip nasıl satın almaya kalktığımı anlatmıştım.

Londra'da daha sonraki günler oldukça keyifli, ama biraz **"Şaşkın turist"** vaziyet durumunda geçti. Ülkemize gelip aval aval etrafa bakan turistin durumunu insan en iyi, kendi turist olup etrafa aval aval bakmaya başlayınca anlıyor. Ben İstanbul'da günde en fazla yirmi altı metre filan yürürüm. On metre evin merdivenlerinden benim Volkswagen'e kadar.. Onaltı metre de dergiye geldiğimde Volkswagen'den dergideki odama kadar... Ama bu Frenkistan illerinde Allah insana bir **"Yürü ya kulum"** diyor... Tabana kuvvet, günde yirmi otuz kilometre yol tepmeden gününüz geçmiyor. Birine bir yer soruyorsunuz... Adam dönüp şöyle bir yerleri işaret ediyor, başlıyorsunuz yürümeye... Gideceğiniz yerin neresi olduğunu bilmediğinizden bir kaptırıyorsunuz ve de bir bakıyorsunuz ki birbuçuk saattir yoldasınız, gideceğiniz yere de hâlâ gelmemişsiniz. Böyle bir iki turalama ile akşamı ediyorsunuz zaten.

Londra'da en büyük sıkıntılarımızdan biri de gırtlak üzerineydi. Londra halkının alayı şu ünlü **"Mc Donald"** ve **"Vimpi"**lerde hamburger yiyerek besleniyorlar. Adım başı bir hamburgerci var sokaklarda. İlk günler iaşe durumunu biz de hamburgerciler yoluyla çözümledik. Çünkü Londra'da lokantada yemek öyle her babayiğidin harcı değil. İki kap yemek için anasının nikâhını istiyorlar adamdan. Ayrıca yiyeceğiniz yemeği seçmek de ayrı bir güçlük konusu. Listede ne kadar yazsa, garson size ne kadar anlatsa da önünüzdekinin ne yemeği olduğunu öyle kolay kolay anlayamıyorsunuz. Zaten çoğu da bizim tat ve lezzet alışkanlığımıza uymadığından yiyemiyorsunuz, tabağınızda kalıyor. Onun için en kısa yoldan kapağı hamburgercilere attık. Attık, ama öğle hamburger, akşam hamburger, bir süre sonra hamburgerden de gına geldi. Hem öyle hamburger deyip geçmeyin. Tanesi Özal'ın parasıyla bin kâğıt. Bir tanesi doyurmuyor. Hanımla ikişer tane yiyoruz. Biraz cips, birer de portakal suyu. Oluyor, sana altı bin kâğıt. Hardal ve ketçap gibi şeylere de ayrı para alıyorlar. Üçüncü günün sonunda bu hamburger işine son verdik ve bulduğumuz bir pizacıda aldık soluğu. Hiç değilse bildiğimiz, midemizin alışkın olduğu bir şey. Ve piza talimleri başladı. Artık öğle, akşam piza yiyoruz. Sonunda öyle oldu ki, piza yemekten **"Pisa"** kulesi gibi eğri durmaya başladım. Ve birden aklımıza Londra'ya ilk geldiğimizde gittiğimiz, Bodrum adlı Türk lokantası geldi. Yeni açılmıştı o zaman. İçerde in cin top oynuyordu. Biz gittiğimizde, müşteri geldi diye neredeyse boynumuza sarılacaklardı. Lokantanın sahibi Elazığlı üç kardeşti. On yıl önce Elazığ'dan kalkıp Londra'ya burada çalışmakta olan bir akrabalarının yanına gelmişler. Sonra da çeşitli lokantalarda bulaşıkçılığa başlamışlar. Sonra gece gündüz demeden çalışıp kazandıkları para ile bu lokantayı açmışlar.

- Şu lokantayı bulalım da, yemek işini bir hali yola koyalım, dedim bizim hanıma.

- Bulalım bulmasına ama orası çoktan kapanmıştır herhalde dedi hanım. Hatırlamıyor musun? Gittiğimizde, günlerdir lokantaya gelen ilk müşteri bizdik.

Gene de şansımızı denemeye karar verdik. Ama orayı tekrar nasıl bulacaktık. Aklıma telefon rehberi geldi. Şayet lokanta hâlâ açık-

DEVAMI 4. SAYFADA

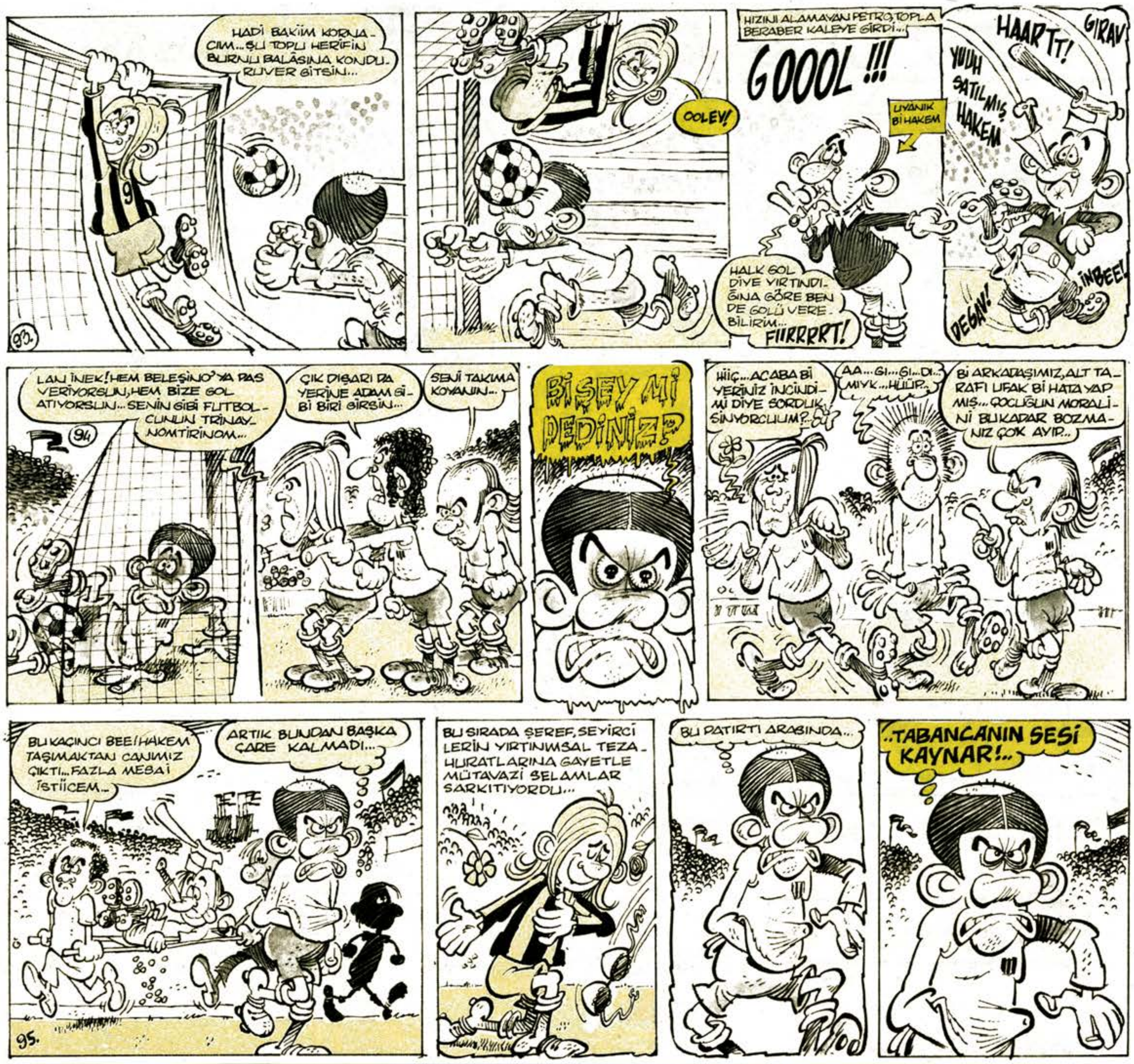

3.SAYFADAN DEVAM

sa herhalde bir telefonu vardı ve rehberde de kayıtlıydı. Lokantalar bölümünde numara ve adresi bulduk. Demek hâlâ açıktı. Ya da öyle görünüyordu.

Bir taksiye bindik, şoföre adresi söyledik. Az sonra Bodrum'un önüne geldik. Bizim şansımıza içerde bir olay olmuştu herhalde. Kapının önü tıklım tıklımdı. Birtakım insanlar itiş kakış içeri girmeye çalışıyor, diğer birtakımı da onları iteleyip dışarı çıkmaya uğraşıyordu. Ne olduğunu merak edip kapıya yaklaştık. Vaziyetin durumunu da o zaman görüp dona kaldık.

İçerden çıkanlar da müşteri idi. İçeri girmek için savaş verenlerdi. Bizim Elazığlı arkadaşlardan biri elinde bir bloknotla kapıda durmuş, rezervasyonu olanları sırayla içeri alıyordu.

Elazığlıya güç bela yaklaşıp:

- Selam kardeş, dedim. Beni hatırladın mı?.. Hani üç yıl önce Halil'le gelip yemek yemiş, sohbet etmiştik...

Elazığlı şöyle bir baktı:

- Oooo, hoşgeldiniz abi, dedi: Yalnız şöyle bir saat kadar dolaşıp öylea gelin ne olur... Durumu görüyorsun... Siz biraz dolaşın ben o arada size bir yer ayarlamaya çalışırım...

Bizim, kapandı herhalde, filan diye düşündüğümüz lokanta, meğer Londra'nın en ünlü lokantalarından biri olmuş. Yer bulabilmek için günler önceden rezervasyon yaptırmak gerekiyormuş. Ayrıca biraz ileride ikinci bir yer daha satın almışlar. Dekorasyonu filan bitmiş. Bir iki güne kadar "Bodrum 2" adıyla o da açılacakmış.

- Helal olsun vallahi çocuklara, dedim. Sen taa Elazığ'dan kalkıp bu Frenk illerine gel. Sonra bulaşıkçılıktan başla iki ünlü lokanta sahibi ol...

İtişip kakışanları biraz daha seyrettik. Sonra biraz vakit geçirip tekrar dönmek üzere lokantadan ayrıldık. Tam giderken bir baktık lokantanın kapısında İngilizce ve Türkçe yazılmış koca bir kâğıt asılı. "Bulaşıkçı aranıyor."

Hanım bana dönüp kâğıdı gösterdi.

- Hadi... Böyle fırsat her zaman ele geçmez!...

Devamı haftaya..

Tekin Aral

DEVAMI HAFTAYA-

İBRAHİM SARI

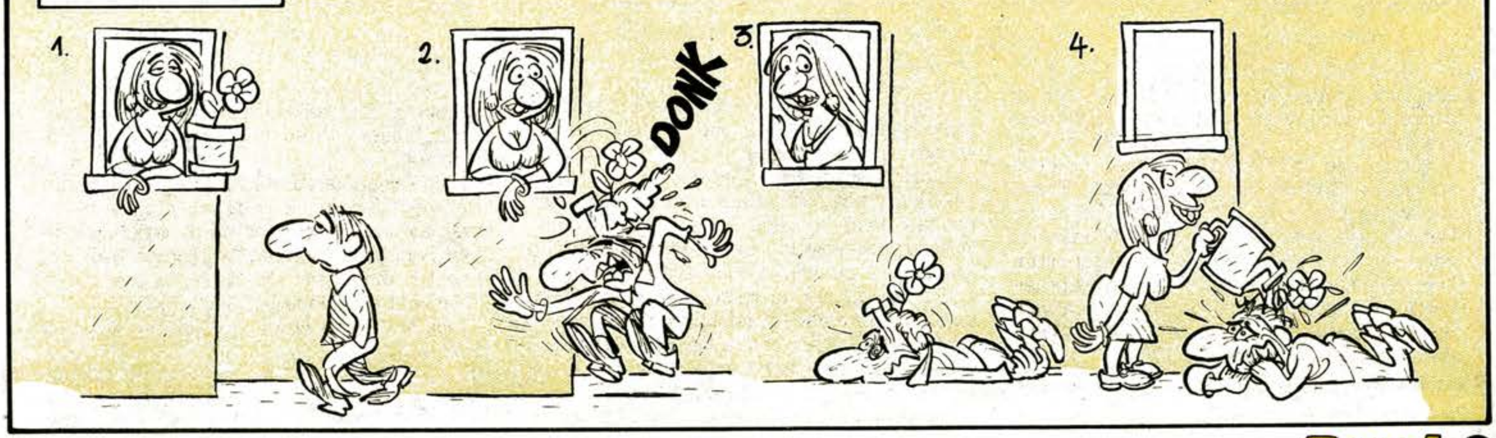

AZM-İ ŞAHANE

ÖZET: Gelinle damadımız, düğün salonuna giderlerken karşılarına garip bir adam çıkar...

Konu: Erdal TÜRKMEN
Yazan-Çizen: Tarık TOLUNAY

Soner Günday

● **HESAPLAŞ GENDİNLE**

● **HIRSIZINI SEVECEKSİN**

● **ACI SAATLERİ**

● **DELİ ÇİMİŞİ**

ŞİİR

KESTANENİN TÜRKÜSÜ...

Kestaneler... Ufak... Büyük... Orta boy...
Onlar ki kahverengli meyvelerdir.
Onlar ki... Bizim yiyecek materyallerimizdir.
Kahramandır onlar,
Cesurca yedirirler gendilerini insanlara...
Gözlerini bile kırpmadan girerler insanların ağızlarına
Pişerler çılgınca, sobada mangalda, tavada...
Patlarlar. Çıt. Pıt... Güm... Hıms. diye...
Bir gök yüzü gürültüsü gibi...
Bu patlayış belkide gorku belirtisidir.
Belkide deyildir...
Aksini ispat eden olursa
Kırarım ağzını... Yıkarım burnunu.
Yerle bir ederim... Gözlerini...
Kestaneye laf eden olursa.
Ulan bırakks dur ulan....
Ananı... Durlannzz...
Olaan ben senin sülaleni...
Duuurunnunn laaaannn....
Çat... Pat... Çat... Çat...
Löp... Löp... Löpeeer...
(Burda okur kitleme ufak gaga ettimde ösür dilerim... Biraz sinirliyimde.)
Bir de cesur kestaneciler vardır dostlar... Onlarda karda, kışta bize kestane ulaştırırlar zordur işleri... (Gergi para kazanmak için yaparlar ama olsun)...
Bilirler... Mesleklerini...
Hangi kestane iyidir hangisi kötüdür...
Ve onlar bir kahraman gibi
Bir pıçakla
Çizerler... Kestaneleri... Usulca ve dikkatlice...
Bir yandan da zabıtayı kollarlar.
Tilki gibi, sinsi gibi, kahraman gibi
Zabıtalar çıkar köşeden...
Kaçar kestaneci...
Tazı gibi, puma gibi, pars gibi.
Yetişir zabıtanın soluğu kestanecinin ensesine... Bir tekme atar...
Kestane teknesine.
Saçılırlar özgürce yerlere...
Sıtkı usulcacık toplar onları...
Alır eve getirir...
Gider banyoya...
Kilitler kapıyı sanki yıkanırmışcasına.
(Aylin görmesin diye...)
Yer onları yer... Onları yer onları.
Zevk... Zevvvvvk... Zeeevvvvvkkk...
SON...

Sıtkı Sedat
Özipek Kestane ve Pide Salonu
1990 İSTANBUL

HOMONERGİSOS

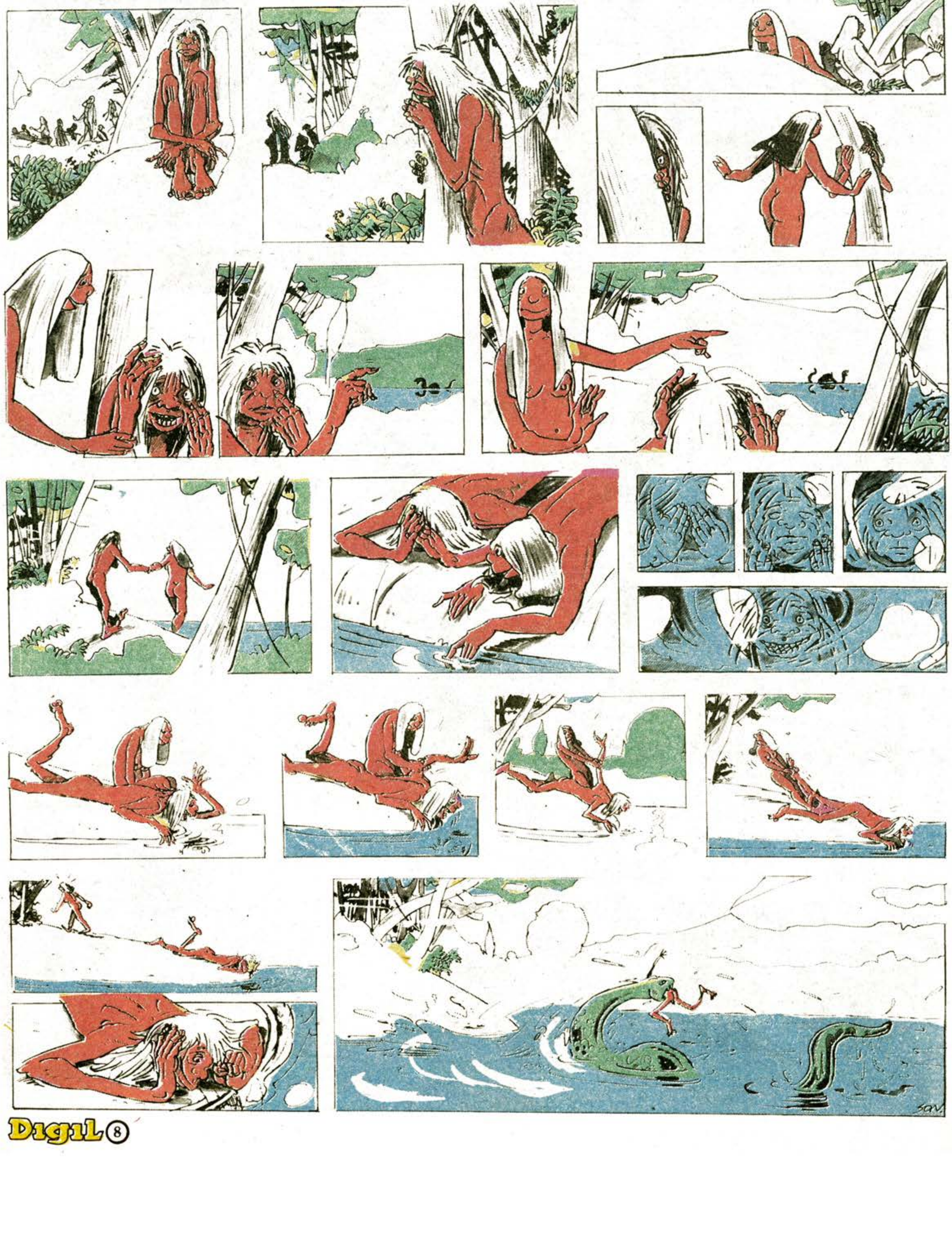

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALİP-YILMAZ-ŞEVKET

Özet

SÖYLEDİĞİ BİR TÜRKÜYLE SAHNEYE ÇIKMA TEKLİFİ ALAN VAHAP, SAHNEDE ZOR DURUMA DÜŞÜP, AĞLAYIP, BAĞIRINCA, DİNLEYİCİLER TARAFINDAN ÇOK TUTULUR...

Öykünün hiçbir kişi, olay ve kuruluşla ilgisi yoktur. Tamamen hayal ürünüdür.

YILMAZ OKUMUŞ

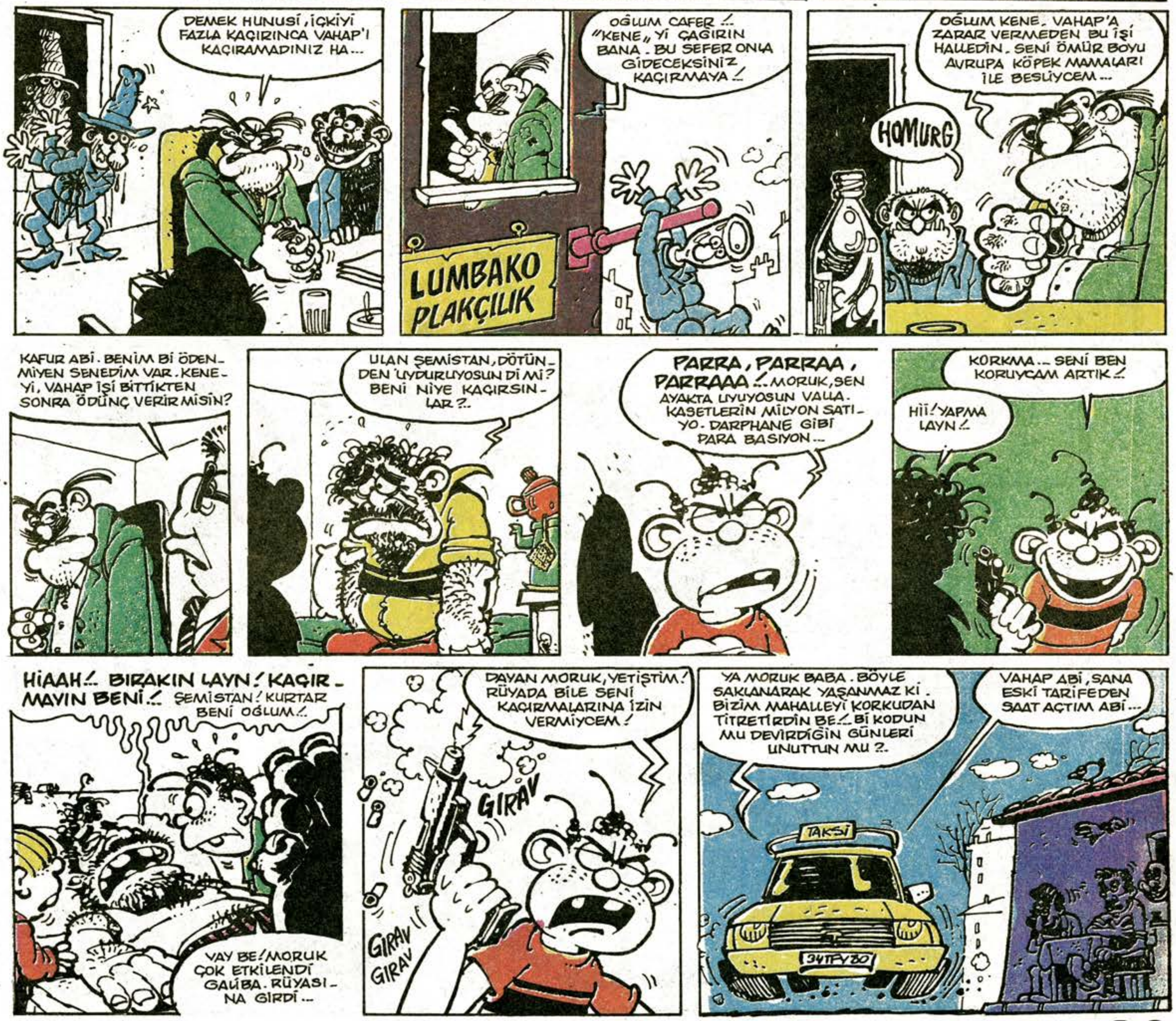

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALIP-YILMAZ-ŞEVKET

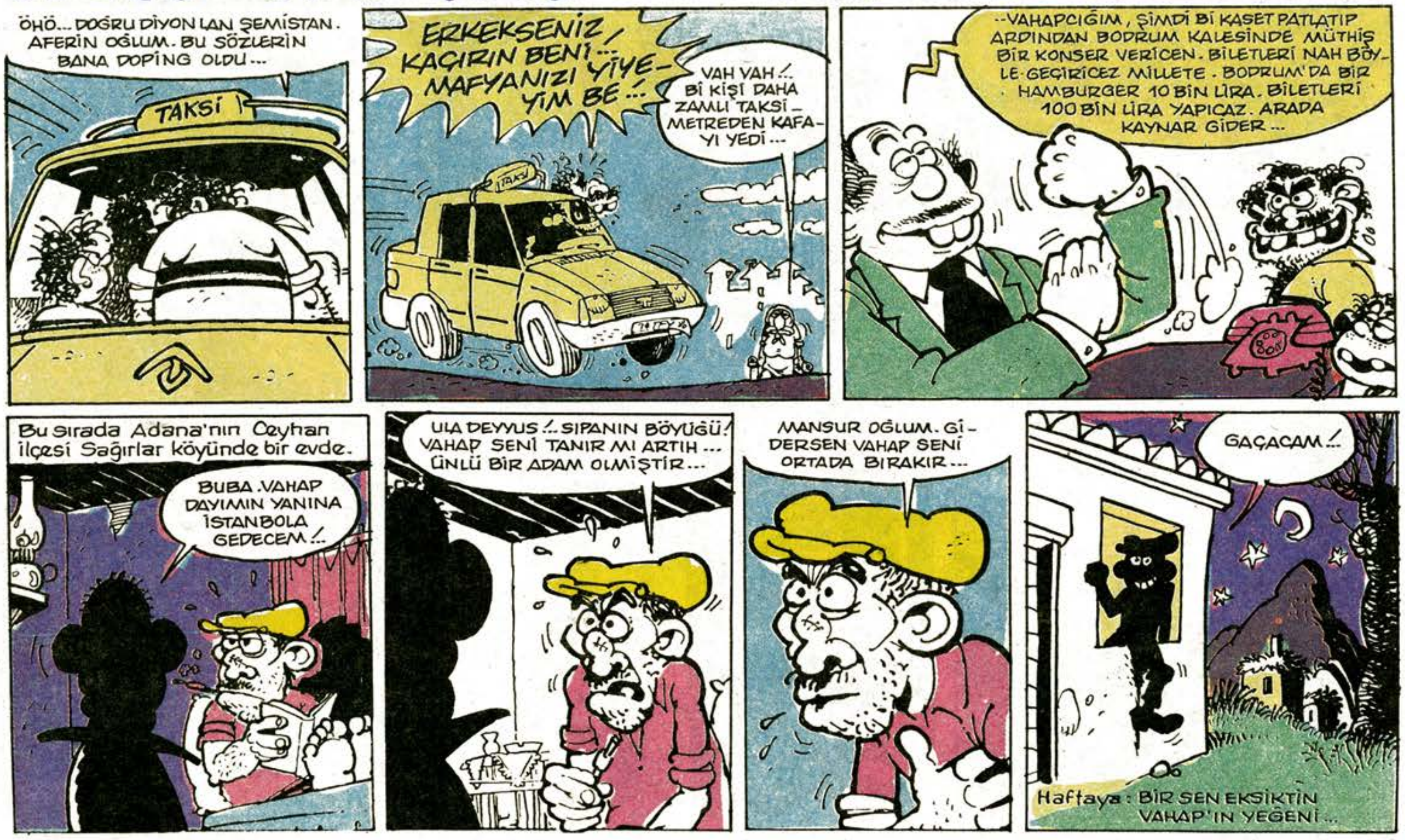

18 NUMARA

Yazan: MURAT KÜRÜZ
Çizen: EMRE

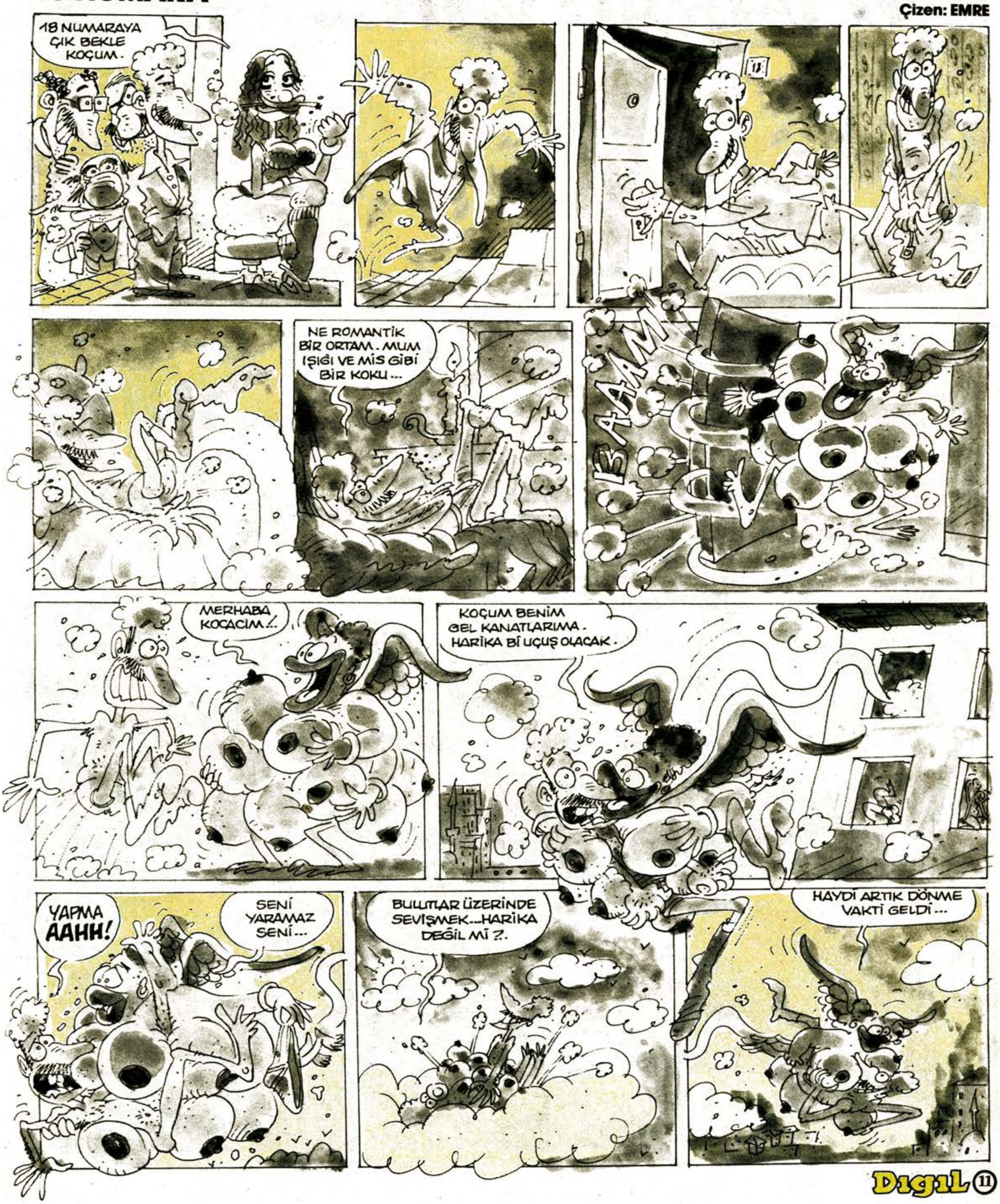

BUNLARI KİME ANLATSAM İNANMAZ.
VISITE
NERDE O!..
FAHİŞE! OROSPU!..
NERDE O KALTAK!
ZİNCİRİ KIRIP DIŞARI ÇIKMIŞ...
TAMAM, TAMAM... YAPMAYIN...
VAY ŞILLIK! GENE ODASINDAN ÇIKMIŞ...
N'APALIM LAN OROSPU TANRISI'YSAN!.. EKMEĞİMİZLE OYNAMAYA HAKKIN YOK!..
SON

BÜYÜK GANYAN
KONU: B. MORGÖK
ÇİZGİ: M. ALPAY
TRRAK
BASTIR 3 NUMARA! ASLANIM BENİM.
GANYANSIN 3 NUMARA!
YAVRUM 3 NUMARA KOP DA GEL!
TEKSİN 3 NUMARA!
FİNİŞ
HERKES PARASINI BU ATIN ÜZERİNE OYNARSA, OLACAĞI BU OLUR!..

TAM GAZ GİDERKEN

Tırışkadan birtakım mikroplar tarafından halsiz, bitkin, bedbin, hımbıl, sünepe, kerkenez, hödük, ebleh ve angut hale getirildim bu hafta... Ama taa güneyden mektupla gelen bir tutam ada çayı kendimi araklamamama yetti. Çok sağol Erkan. Mikropları alayına feyk attım. Uçurdum hanzoları, korner köşegenlerine kadar gittiler. He... Hee... Kanuni aabime yürekte katılıyorum şu olmaya cihan nefes sıhhat afiyet hesabı ayrı ayrı ödeme falan fıstık...

Cumayı cumartesiye sıkı sıkı bağlayan gecede, Montrö Jazz'ı seyrederken tüm Dıgıl ekibi, dörtnala yağan bi yağmurun sesini kendimize vokal alaraktan çizdik. Size kaafirce sürprizler düşündük ilerki haftalarda. Ama önce tabaklarda yemek kalmıycak tamam mı?

NOSTALİLER ALIYOOOM

Eski plaklarımı sevdim geçen gün. Crosby, Still's Nash & Young' larımı, Steely Dan'lerimi, Cream' lerimi dinledim de ne şanslı bi ırkın aafadıymışız biz 70'leri yaşayanlar...

ÜTÜ

Nezle diilsin, ağzında çürük diş yok, ağzın kokmuyo, tertemiz giyinmişin addla öpmüyosun sevgilini. Soona çok ararsın.

Odanın resimlerini, badanasını, perdesini, yatağın örtüsünü, masanın yerini, bişeyleri değiştir Hüsamettin Bey müzesi halinden kurtar... Yaaa off yaaa... Halını bi silkele de bakterileri hava alsın. Kapının arkasına da ceketini paltonu asıcaana kum torbası yağ daha iyi...

AT AT AT

Artık aklıma bişey gelmiyo eşyalar bitti. Şimdi kötü alışkanlıklarını, baatıl inanç ve litaratüründeki tırışka kelimeleri at.

BİLMECE

- Askerlere verilen kutu kolaların ve biraların üstünde "soğuk içiniz" yerine ne yazar:
- Soğuk içilecek.

DELİSİN

- Haaala kestane kebap yemediysen
- Blue jean'ini ütülüyosan.
- Latin dizilerindeki tüm personelin adlarını ezbere biliyosan
- Kızarmış patates pişerken araklamıyosan.
- Kendine bi kızılderili ismi takmadıysan,
- Yirmi şınav çekemiyosan.

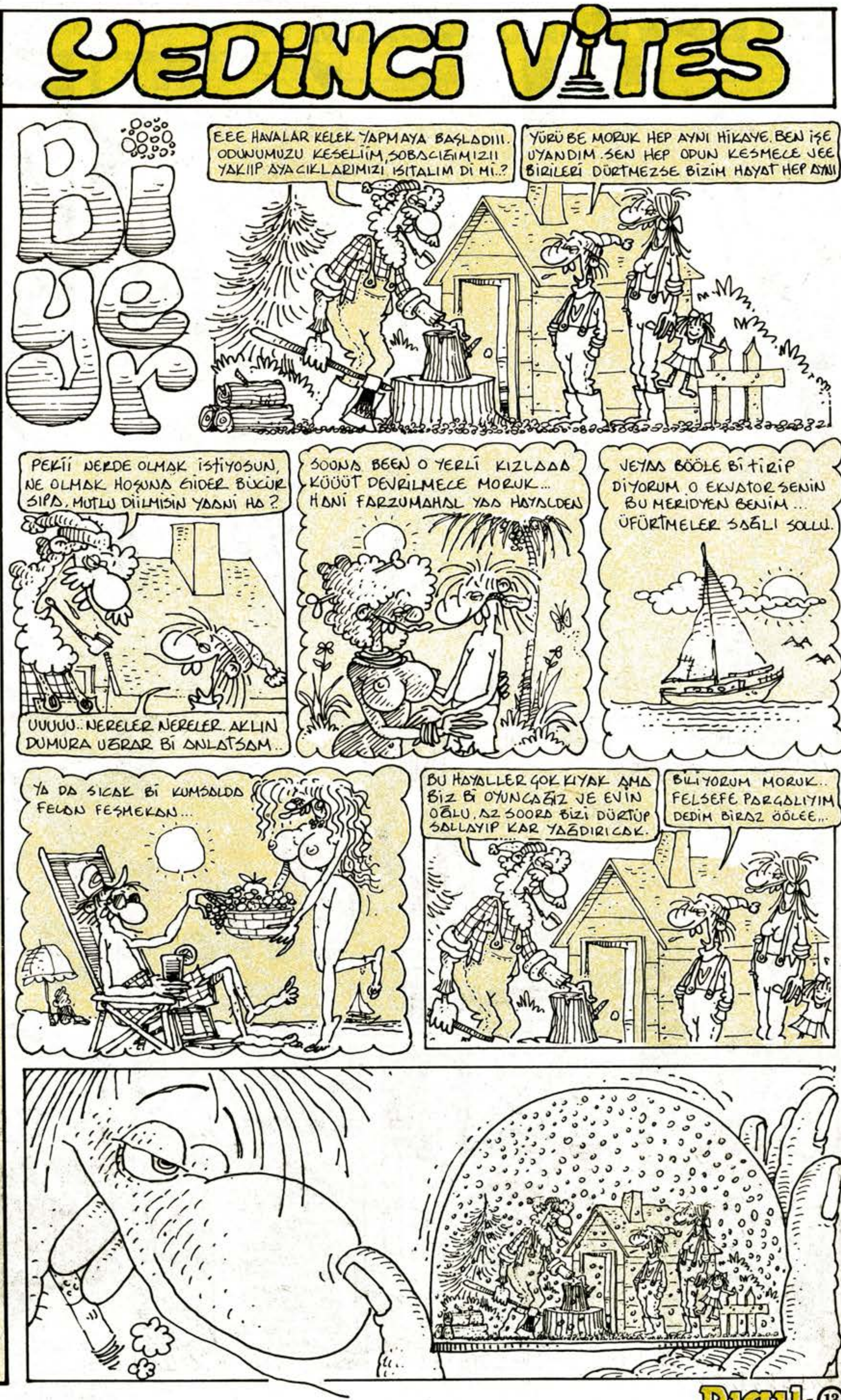

İKİ BAVULLU ADAM

ÖZET: Genç adamın, kaldığı otel odasına giren sokak kadını yatakta ölür...

BİROL BAYRAM

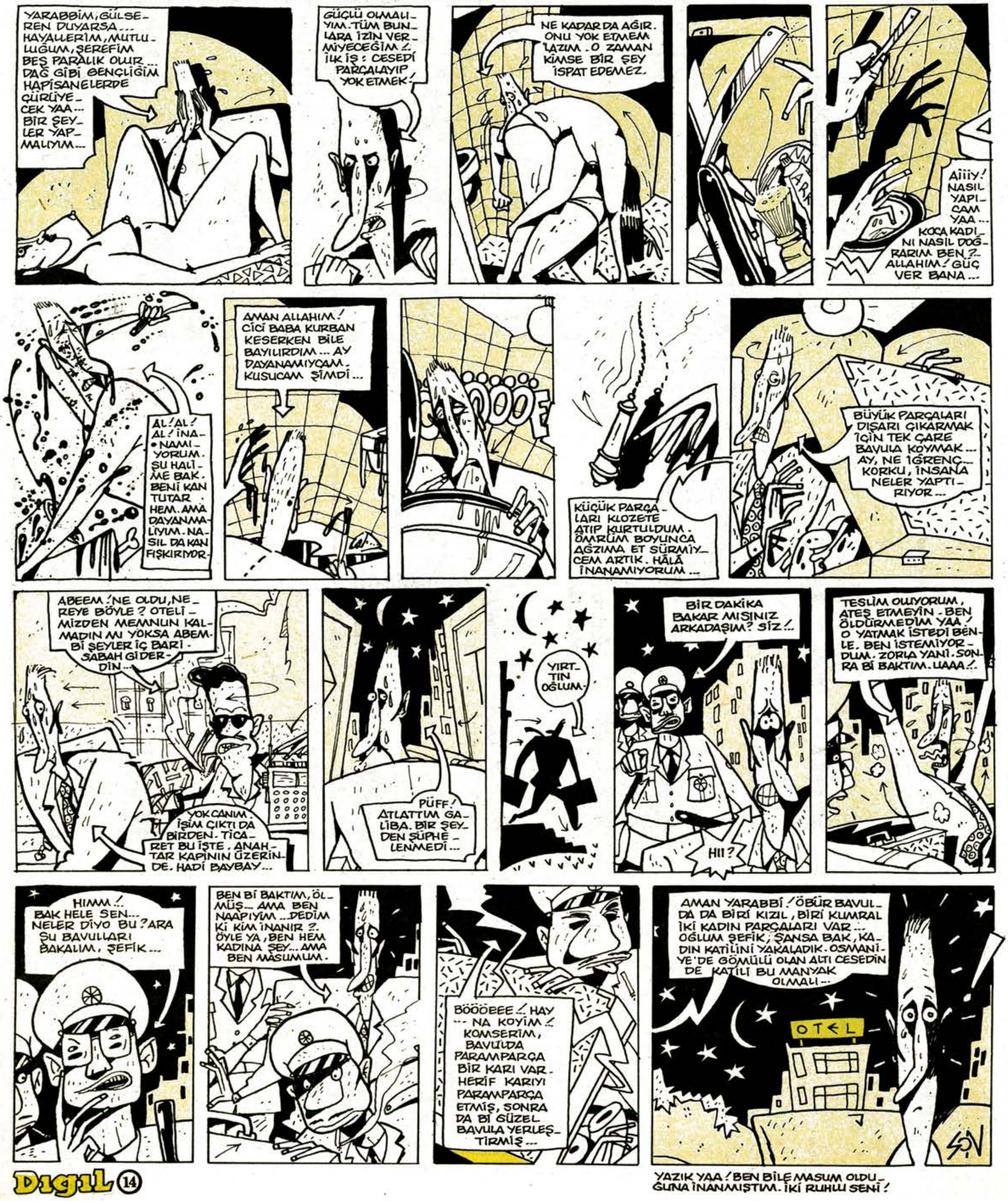

CEZA

...Bu yaşanmış bir öyküdür...

SEFA SOFUOĞLU

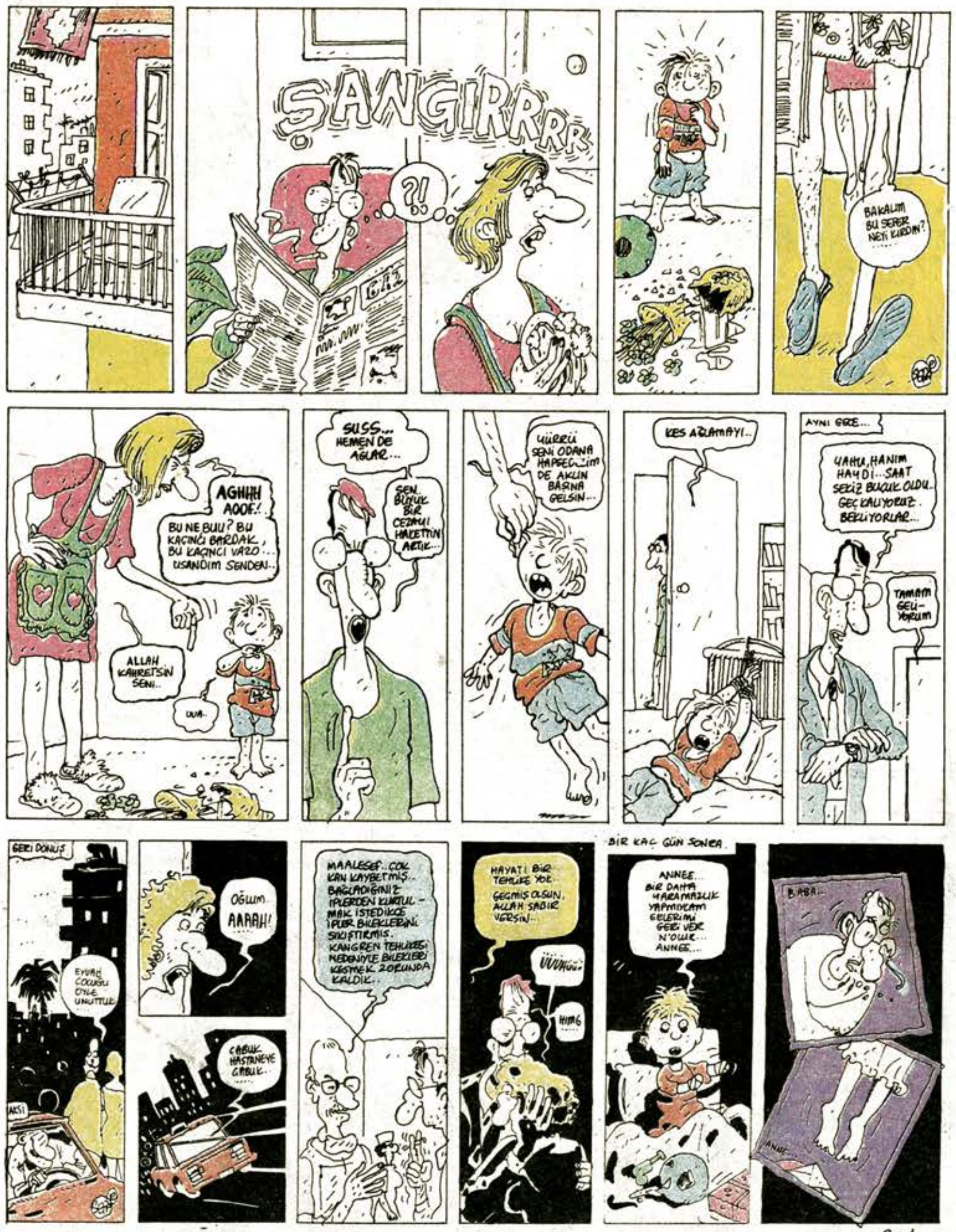

CENTİLMEN

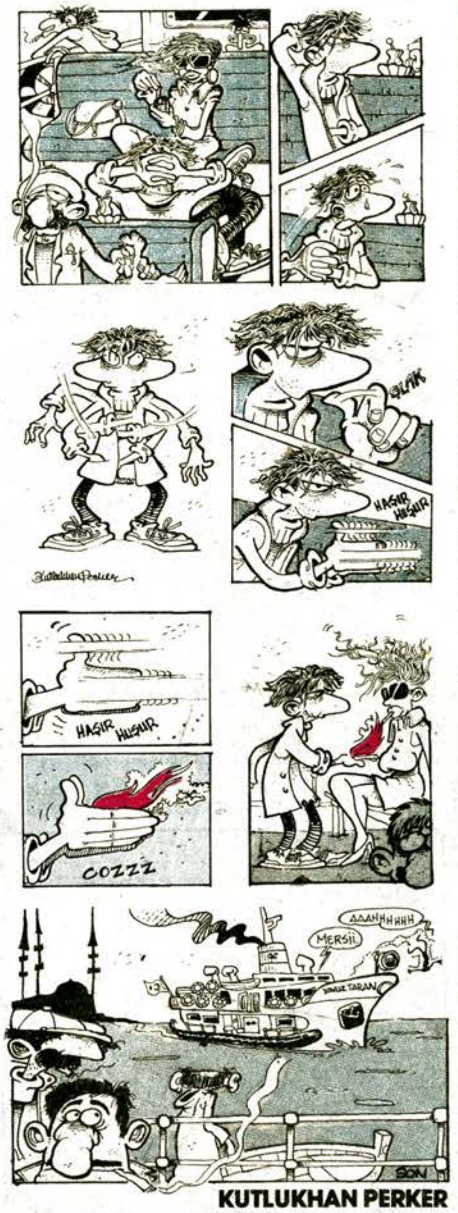

KUTLUKHAN PERKER

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Filim İcabı" Herşey

Siz **"evlat"** nedir bilir misiniz
işte orada durunuz
bi yerli filmdir evlat
şaziye hanım'a sorunuz
kendisi babaannemdi
uzun süredir rahmetli,
ben küçükken, çok küçükken
"Lolololjit" dermişim
hülya koçyiğit'e, biliniz
bir başarısız filmdir hayat
sonu önceden anlaşılan, şaşırdınız anlaşılan
önder somer'i tanırsınız
ona ilaçlı içkileri
ben hazırladım
şantaj fotoğraflarını çeksin diye
siyah kombinezonlu kadınların

birdenbire hatırladım
çaktırmadan ömercik'tim
sami hazinsez garson
cevat kurtuluş bahçıvan
hababam sınıfında okudum
e, büyüdük madem
sürü, kanal, maden
sinemada sosyal içerik
filmden çıkarık, bira içerik
yine bir gefiye dönüş
olanaksız aşk'ın filmleri
"güzel olduğunuz kadar küstahsınız da"
aşk, kin, nefret, zengin ve fakir
ve tüberkiloz ve geçici körlük
ve **"on dakika ara"**
kaymaklı bisküvi-sade gazoz

"– bana annemi anlat baba
– o bir melekti yavrum..."
besbelli hayattır her film
renkli-türkçe bir rüya
lütfen hayra yorunuz
belinda şampuanın köpüklerinden
yeni bir dünya yaratılabilir
derken her şeyi bozabilir
zerrin egeliler'in kalçaları
ayaklarını yıkar zebercet
ipin ucunda akmadan salyaları...

★ ★ ★

"ben şimdi kendimi suya atsam,
bundan kime ne"
demişti cahide sonku,
bataklı damın kızı aysel'de
buyrun, burdan yakınız.

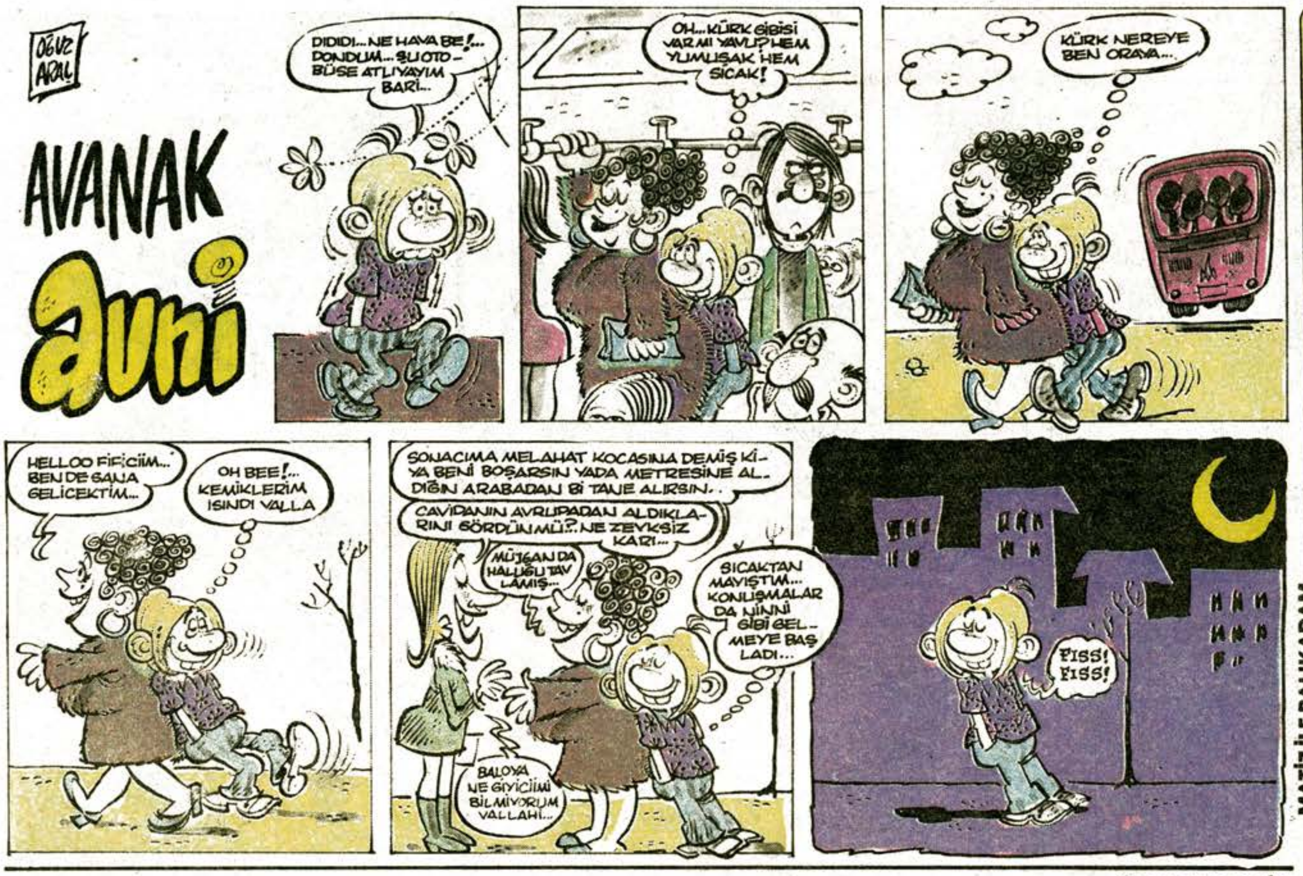

ZAFER TEMOÇİN
(Baş Piskopos)